

Viết đoạn văn cảm nhận về bức tranh thiên nhiên trong văn bản “Lặng quả thông”

Bài làm

Paustovsky là nhà văn với phong cách văn xuôi trữ tình đầy chất thơ. Chất thơ đó thể hiện qua nhiều khía cạnh, đặc biệt là những chi tiết miêu tả thiên nhiên đất nước Nga thấm đẫm chất thơ qua từng trang văn của truyện ngắn “Lặng quả thông”. Bức tranh thiên nhiên Nga hiện lên trong “Lặng quả thông” mơ mộng, huyền diệu biết bao với những khu rừng tràn ngập bầu không khí phảng phất mùi nấm, với tiếng lá rì rào, với tiếng sóng vỗ bờ, với những hàng rêu từ trên cành cây xõa xuống mặt đất như những mái tóc xanh. Trời vào tháng 6, vạn vật được khoác trên mình chiếc áo vàng kiêu diễm của buổi hòa nhạc với *“những cây đèn lồng được khoác trong tán lá bồ đề”* và tất cả những kí ức về thiên nhiên trong mắt trở về trong tâm trí nhân vật với *“những cánh rừng của nàng, quê hương nàng. Những tiếng tù và, tiếng động của biển quê”*. Và khi bài hát ngân nga, *“từng con tàu bằng thủy tinh làm nước sủi bọt, gió reo ca trong những dây buồm”* và tiếng chim, tiếng gọi của trẻ con, tiếng người yêu,... tất cả những khung cảnh và âm thanh của thiên nhiên ấy đã khiến tâm hồn Dagny trở nên mát lạnh. Cô khóc, rồi cô cười – nụ cười biết ơn và hạnh phúc vì món quà nhỏ của người nhạc sĩ nhân hậu. Hình ảnh *“những ngọn đèn trên những con tàu biển đang chậm rãi ngã nghiêng nơi nước xám và trong vắng”* đã khép lại thiên truyện và mở ra những cảm giác thư thái, nhẹ nhàng trong lòng người đọc. Có thể nói, không gian thiên nhiên nên thơ của truyện chính là tấm phông nền làm sáng lên hình ảnh đẹp đẽ trong sáng tựa thiên thần của nhân vật trong câu chuyện và góp phần to lớn làm nên thành công cho tác phẩm.